

Výučba pravej náuky

PREZIDENT HENRY B. EYRING

Prvý radca v Prvom predsedníctve

Ešte predtým ako bol svet stvorený, bola vojna medzi svetlom a temnotou, medzi dobrom a zlom. Tento boj stále besnie a počet obetí, zdá sa, rastie. Všetci máme členov rodiny, ktorých milujeme a ktorí sú bičovaní silami ničiteľa, ktorý by chcel urobiť všetky Božie deti nešťastnými. Mnohí z nás mali bezsenné noci. Pokúšame sa pridať každú silu k dobru, ktorú môžeme ako protiklad k silám, ktoré krúžia okolo ľudí, ktorí sú v nebezpečenstve. Milujeme ich. Dávame im ten najlepší príklad, aký môžeme. Úpenlivo za nich prosíme v modlitbe. Múdry prorok nám pred dávny čas poskytol radu ohľadom inej sily, ktorú možno veľa-krát podceňujeme, a práve preto ju tak málo používame.

Alma bol vodca ľudu, ktorý čelil zničeniu krutých nepriateľov. Tvárou v tvár tomuto nebezpečenstvu nemohol vykonať všetko, tak sa musel rozhodnúť. Buď mohol vybudovať opevnenie, vycvičiť armády alebo vyrobiť zbrane. Ale jeho jedinou nádejou ako zvíťaziť bolo získať Božiu pomoc, a z tohto dôvodu vedel, že ľudia musia

činiť pokánie. A tak sa rozhodol vyskúšať najprv jednu duchovnú vec: Pretože kázanie slova malo veľkú tendenciu viesť ľudí tak, aby činili to, čo je spravodlivé—malo to mocnejší účinok na myseľ ľudí než meč, či čokoľvek iné, čo sa im prihodilo—takže si Alma myslel, že je žiaduce, aby okúsili cnosť slova Božieho (pozri Alma 31:5).

Otvorenie mysle a srdca

Slovo Božie je náuka, ktorú učí Ježiš Kristus a Jeho proroci. Alma vedel, že slová náuky majú veľkú moc. Môžu otvoriť myseľ ľudí, aby videli duchovné veci, ktoré nie sú viditeľné prirodzeným očiam. A môžu otvoriť srdcia pocitom lásky Božej a lásky k pravde. Spasiteľ použil oba tieto zdroje sily, otvorenie našich očí a otvorenie srdca, v 18. oddiele Náuky a zmlúv, keď vyučoval Svoju náuku tých, ktorí Mu chceli slúžiť ako misionári. Keď počúvate, myslíte na toho mladého muža vo svojej rodine, ktorý momentálne otáľa vo svojej príprave na misiu. Tu je to, ako Majster učil dvoch Svojich služobníkov a ako môžete vy vyučovať Jeho náuku mladého muža, ktorého máte radi:

Hovoril k Oliverovi Cowderymu

a k Davidovi Whitmerovi cestou prikázania (lebo On prikazuje všetkým ľuďom, kdekoľvek, aby činili pokánie a hovorí k nim rovnako ako hovoril k Pavlovi, Jeho apoštolovi, lebo oni sú povolani takým istým povolaním ako bol povolaný Pavol).

Hovoril im, aby pamätali na to, že cena duší je veľká v očiach Boha (pozri NaZ 18:9–10).

Začína tým, že im hovorí, ako veľmi im dôveruje. Potom priťahuje ich srdcia k Sebe tým, že im hovorí, ako veľmi Jeho Otec a On milujú každú dušu. Vzápätí prichádza k základu Svojej náuky. Opisuje, koľko veľa dôvodov máme na to, aby sme Ho milovali:

Hovorí, že Pán náš Spasiteľ vytrpel smrť v tele a bolesť všetkých ľudí, takže všetci ľudia musia činiť pokánie a prísť k Nemu.

On vstal z mŕtvych, takže môže priviesť všetkých ľudí k Sebe pod podmienkou pokánia.

Povedal, že má veľkú radosť, keď človek činí pokánie (pozri NaZ 18:11–13).

Keď im poskytol náuku o Svojej misii, aby otvoril ich srdcia, dáva im Svoje prikázanie, že sú povolani hlásať pokánie tomuto ľudu (pozri NaZ 18:14).

Nakoniec otvára ich oči, aby videli za závoj. Berie ich i nás do budúceho sveta, opísanom vo veľkom pláne spásy, kde ešte stále môžeme byť. Rozpráva nám o nádherných vzťahoch, ktoré sú hodné toho, aby sme im dali všetko, čo máme, aby sme sa tešili:

Spasiteľ povedal, že ak pracujeme po všetky svoje dni učiac ostatných pokánie a privedieme len jednu dušu k Nemu, budeme s ňou mať veľkú radosť v Otcovom kráľovstve.

A ak bude naša radosť veľká ohľadom jednej duše, ktorú privedieme k Spasiteľovi do Otcovho kráľovstva, aká veľká bude naša radosť, ak k Nemu privedieme mnoho duší! (Pozri NaZ 18:15–16.)

V týchto niekoľkých úryvkoch vyučuje náuku, ktorá otvára naše srdcia Jeho láske. A vyučuje náuku, ktorá otvára naše oči, aby videli duchovné veci, neviditeľné nijakej mysli, ktorá nie je osvietená Duchom Pravdy.

Ako musíme vyučovať

Potreba otvoriť oči a srdcia nám hovorí, ako musíme vyučovať náuku. Náuka získava svoju silu, keď Duch Svätý potvrdzuje, že je to pravda. Pripravujeme tých, ktorých vyučujeme, najlepšie ako môžeme, obdržať

nenápadné nabádania tichého, jemného hlasu. To si vyžaduje aspoň trochu viery v Ježiša Krista. Vyžaduje si to aspoň trochu pokory, trochu ochoty poddať sa Spasiteľovej vôli ohľadom nás. Osoba, ktorej chcete pomôcť môže mať trochu z týchto vecí, ale vy ju môžete nabádať, aby on či ona túžili uveriť. Viac než to, môžete získať presvedčenie z ostatných síl náuky. Pravda si môže pripraviť svoju vlastnú cestu. Jednoduché počúvanie slov náuky môže do srdca zasiať semienko viery. A dokonca i drobné semienko viery v Ježiša Krista pozýva Ducha.

Máme väčšiu kontrolu na svojou vlastnou prípravou. Hodujeme na slove Božom v písmach a študujeme slová žijúcich prorokov. Postíme sa a modlíme, aby sme pozvali Ducha pre seba i pre osobu, ktorú chceme vyučovať.

Pretože potrebujeme Ducha Svätého, musíme byť opatrní a pozorní, aby sme neučili nič viac než pravú náuku. Duch Svätý je Duchom Pravdy. Tým, že sa vystríhame dohadov či osobnej interpretácie, pozývame Jeho potvrdenie. Činiť tak môže byť ťažké. Máte radi tú osobu, na ktorú sa pokúšate vplývať. On či ona možno ignorovali náuku, ktorú predtým počuli. Je to lákavé skúsiť niečo nové či senzačné. Ale Ducha Svätého pozývame za svojho spoločníka len vtedy, keď pozorne učíme jedinú pravú náuku.

Najistejším spôsobom ako sa vyhnúť podaniu takmer falošnej náuky je rozhodnúť sa byť jednoduchým vo svojej výučbe. Istota sa získava jednoduchosťou, a menej je viac. Vieme to, pretože Spasiteľ nám povedal, aby sme malé deti učili tú najdôležitejšiu náuku. Počúvajte Jeho prikázanie: On povedal, že ak majú rodičia deti v Sione alebo v nejakých jeho zorganizovaných koloch, ak neučia svoje deti rozumieť náuke pokánia, viery v Krista, Syna živého Boha, krstu a daru Ducha Svätého vkladaním rúk, keď majú osem rokov, hriech bude na hlavách rodičov (pozri NaZ 68:25).

Môžeme dokonca učiť dieťa rozumieť náuke Ježiša Krista. Z tohto dôvodu je možné, s Božou pomocou, učiť náuku spásy jednoducho.

Začať včas

Máme obrovskú šancu s mládežou. Najlepší čas na výučbu je včas, pokiaľ sú deti ešte imúnne k pokúšeniam ich smrteľného nepriateľa a dlho predtým než by

mohli byť slová pravdy pre nich ťažšie počuteľné v hluku ich osobných zápasov.

Múdry rodič nikdy nepremešká príležitosť zhromaždiť spolu deti, aby ich učil náuku Ježiša Krista. Takéto okamihy sú veľmi vzácne v porovnaní so snahami nepriateľa. Na každú hodinu, kedy je sila náuky vnášaná do života dieťaťa pripadajú pravdepodobne stovky hodín posolstiev a obrazov, ktoré popierajú či ignorujú spásne pravdy.

Otázkou nemá byť to, či sme príliš unavení, aby sme sa pripravili vyučovať náuku alebo či by bolo lepšie priblížiť ju deťom tým, že by sme sa len zabávali, alebo či si dieťa začína myslieť, že príliš veľa kážeme. Otázkou musí byť: „S tak málo časom a tak málo príležitosťami, ktoré slová náuky odo mňa ich opevnia proti útokom proti ich viere, ktoré s určitosťou prídu?“ Slová, ktoré dnes hovoríte môžu byť tými jedinými, ktoré si zapamätajú. A dnešok sa čoskoro pomínie.

Roky sa mňajú, my učíme náuku najlepšie ako môžeme, a ešte stále nikto nereaguje. V tom je ten smútok. Ale je tu nádej v zázname rodín v písmach. Rozmýšľajte o Almovi mladšom a o Enosovi. Vo svojich kritických okamihoch si spomínali na slová svojich otcov, slová náuky Ježiša Krista (pozri Enos 1:1–4; Alma 36:16–19). To ich spasilo. Vaša výučba tej spásnej náuky nebude zabudnutá.

Trvalé výsledky výučby

Do vašej mysle sa možno vkradnú dve pochybnosti. Možno rozmýšľate, či poznáte náuku dostatočne na to, aby ste ju vyučovali. A ak ste sa ju už niekedy pokúšali vyučovať, možno rozmýšľate, prečo nevidíte viac dobrých výsledkov.

V mojej vlastnej rodine koluje príbeh o mladej žene, ktorá mala odvahu začať vyučovať náuku, keď bola ešte len nová obrátená s nevelkým vzdelaním. Skutočnosť, že výsledky jej výučby nedosiahli konca ma robia trpezlivým, aby som si počkal na ovocie svojho vlastného úsilia.

Mary Bommeliová bola moja prastará mama. Nikdy som sa s ňou nestretol. Jej vnučka si vypočula jej príbeh a zapísala ho.

Mary sa narodila v roku 1830. Keď mala 24 rokov, misionári učili jej rodinu vo Švajčiarsku. Stále bývala doma, tkala a predávala súkno, aby pomáhala podporovať

svoju rodinu na ich malej farme. Keď si jej rodina vypočula náuku znovuzriadeného evanjelia Ježiša Krista, vedeli, že je to pravda. Boli pokrstení. Maryini bratia boli povolani na misiu, idúc bez mešca či kapsy. Ostatní z rodiny predali svoj majetok, aby odišli do Ameriky a zhromaždili sa so Svätými.

Nebolo dosť peňazí na to, aby išli všetci. Mary sa dobrovoľne rozhodla zostať doma, pretože cítila, že by si svojim tkaním mohla dosť zarobiť na to, aby sama vyžila aj si ušetrila na plavbu. Odcestovala do Berlína a do domu ženy, ktorá si ju najala, aby tkala súkno na oblečenie pre rodinu. Bývala v slúžkinej izbe a svoje krosná si postavila v obývačke domu.

V tej dobe bolo v Berlíne protizákonné vyučovať náuku Cirkvi Ježiša Krista Svätých neskorších dní. Ale Mary si nemohla nechať dobré správy pre seba. Žena v tom dome a jej priatelia sa zhromažďovali okolo krosien, aby si vypočuli učenie dievčata zo Švajčiarska. Rozprávala o zjavení sa Nebeského Otca a Ježiša Krista Josephovi Smithovi, o návšteve anjelov a o Knihe Mormonovej. Keď sa dostala k Almovým záznamom, vyučovala náuku o vzkriesení.

To spôsobovalo jej tkaniu trochu problémy. V tých časoch mnohé deti zomierali veľmi malé. Ženy, ktoré boli okolo krosien, stratili svoje deti, niektoré dokonca niekoľko detí. Keď Mary vyučovala pravdu o tom, že malé deti sú dedičmi celestiálneho kráľovstva a že tie ženy môžu byť opäť s nimi a so Spasiteľom a našim Nebeským Otcem, po tvárach žien stekali slzy. Aj Mary plakala. Všetky tie padajúce slzy kropili súkno, ktoré Mary tkala.

Maryina výučba priniesla vážnejší problém. Hoci Mary úpenlivo žiadala ženy, aby nerozprávali o tom, čo im hovorila, ony to urobili. Podelili sa o túto radostnú náuku so svojimi priateľkami. Takže jednej noci sa ozvalo klopanie na dvere. Bola to polícia. Vzali Mary do väzenia. Po ceste sa opýtala policajta na meno sudcu, pred ktorého bude nasledujúce ráno predvedená. Spýtala sa, či má rodinu. Spýtala sa, či je dobrý otec a dobrý manžel. Policajt sa usmieval, keď jej opisoval sudcu ako úctyhodného muža.

Vo väzení si Mary vyžiadala pero a papier. Napísala sudcovi list. Písala o vzkriesení Ježiša Krista, ako je opísané v Knihe Mormonovej, o duchovnom svete a o tom ako dlho bude sudca rozmýšľať a premýšľať o jeho živote

predtým ako bude čeliť záverečnému súdu. Písala o tom, že vie, že musí činiť veľké pokánie z vecí, ktoré zlomili srdce jeho rodiny a priniesli mu veľký zármutok. Písala celú noc. Ráno sa spýtala policajta, či by neodovzdal jej list sudcovi. Odovzdal ho.

Neskôr bol ten policajt predvolaný pred sudcu do jeho kancelárie. List, ktorý Mary napísala bol nezvratným dôkazom toho, že vyučovala evanjelium, a tým porušila zákon. Ale predsa neubehlo veľa času a policajt sa vrátil späť k Mary do cely. Povedal jej, že všetky obvinenia boli zamietnuté a že môže odísť. Jej výučba náuky znovuzriadeného evanjelia Ježiša Krista otvorila oči a srdcia dosť na to, aby ju to dostalo do väzenia. A jej vyhlásenie o náuke o pokání pre sudcu ju dostalo z väzenia von.¹

Formovanie svojich potomkov

Výučba Mary Bonneliovej viac ako tie ženy okolo krosien a sudcu ovplyvnila mňa. Môj otec, jej vnuk, sa so mnou rozprával počas nocí, keď sa blížila jeho smrť. Hovoril o radostnom stretnutí v duchovnom svete, ktoré čoskoro nastane. Mohol som takmer vidieť jasné slnečné svetlo a úsmevy na tom mieste v raji, keď o tom s takou istotou rozprával.

V jednej chvíli som sa ho spýtal, či je ešte niečo, z čoho by mal činiť pokánie. Usmial sa. Chichúňal sa, keď hovoril: „Nie, Hal, činil som pokánie počas celého svojho života.“ Náuka o raji, ktorú Mary Bommeliová vyučovala tie ženy bola pre jej vnuka skutočná. A dokonca i tá náuka, ktorú Mary vyučovala sudcu tvarovala život môjho otca k dobru. Toto nie je koniec výučby Mary Bommeliovej. Záznam jej slov pošle pravú náuku ešte nenarodeným pokoleniam v jej rodine. Pretože ona verila, že dokonca nový obrátený vie dostatok náuky na to, aby ju vyučoval, mysle a srdcia jej potomkov budú otvorené a budú posilnení v boji.

Vaši potomkovia budú vyučovať náuku každého, pretože vy ste ju vyučovali. Náuka môže viac ako otvoriť mysle duchovným veciam a srdcia láske Božej. Keď náuka priniesie radosť a pokoj, je to tiež sila, ktorá otvára

ústa. Ako tie ženy v Berlíne, vaši potomkovia nebudú schopní zadržať dobré správy pred ostatnými.

Som šťastný za to, že žijem v dobe, keď máme my i naše rodiny plnosť znovuzriadeného evanjelia. Som vďačný sa Spasiteľovu službu lásky k nám a za slová života, ktorá nám dal. Modlím sa o to, aby sme sa mohli podeliť o tie slová s tými, ktorých milujeme. Svedčím, že Boh náš Otec, žije a miluje Svoje deti. Ježiš Kristus je Jeho Jednorodný Syn v tele a náš Spasiteľ. Viem, že je vzkriesený, a viem, že môžeme byť očistený skrze poslušnosť zákonom a obradom evanjelia Ježiša Krista.

POZNÁMKA

1. Pozri Theresa Snow Hillová, *Life and Times of Henry Eyring and Mary Bommeli* (1997), 15–22.

NÁPADY PRE DOMÁCIH UČITEĽOV

Potom ako sa s modlitbou pripravíte, podelte sa o toto poslanstvo takým spôsobom, aby ste povzbudili tých, ktorých učíte, aby sa zapojili. Nasleduje niekoľko príkladov:

1. Prečítajte prvý odsek článku. Vysvetlite, ako môžu otvorené srdce a myseľ pomôcť ľuďom dostať sa z temnoty na svetlo. Porozprávajte príbeh o prastarej mame prezidenta Eyringa, Mary Bommeliovej. Diskutujte o tom, ako pomáhala ľuďom nájsť svetlo. Vyzvite členov rodiny, aby vyjadrili spôsoby, ktorými môžu vyučovať iných pravú náuku.

2. Prineste nejaký predmet alebo názornú pomôcku, ktorá vám pomôže krátko vyučovať náuku, ktorá pre vás má nejaký význam (napríklad, prineste horčičné semienko, aby ste mohli rozprávať o viere alebo kúsok chleba, aby ste mohli diskutovať o Chlebe Života). Vysvetlite, ako táto náuka ovplyvnila váš život. Vyzvite členov rodiny, aby sa podelili o náuky, ktoré majú pre nich nejaký význam.

3. Pomôže rodine, aby porozumeli zásadám výučby z časti „Ako musíme vyučovať“. Vyzvite ich, aby použili tieto zásady na nasledujúcom rodinnom domácom večere.